on kaetud, ja ei jätta ka ühtegi pragu puu sees läbikatsumata. Röövikutest n'ad jagu ei saa, sellepärast elawad n'ad libliku munadest ja tuppetest ehk weiksema lehtputtukatest. Kuuse-koi muneb suwel näituseks 600 kunni 800 muna. Kui neist köikidest röövikud saaksiwad, siis oleksiwad meie kuuse metsad pea paljad raad, nagu lõunapoolse Euroopa maades ka sagedaste nähe. Aga tihane sööb neid mune oma poegadega iga pääw mittu tuhat ära ja hoiab sell kombel meie metsasi hukkatuse eest. Niisama suur on tihase tulu aedades.

Grahw Wodzicki (ütle: Wodsiidski) juttustab: „Aastal 1848 oli löpmata palju röövikuid minu puu-aeda siginenud ja seal köik lehed nii ärasöönud, et paljad oksad järele jäiwad. Sügise panin ma miljonite kaupa mune tähele, kellel karwane wari ümber oli ja kellega köik tüwid ja oksad kaetud leidsin. Ma laskisin neid sealt suure kuluga ärakorjata, aga sain pea aru, et

inimeste käed selle nuhtluse wasta ühtegi ei saaksiwad möjuma ja minu ilusad puud wist hukkatuse käte langema. Seal tuliwad talwe poole suured tihaste parwed minu aeda. Röövikute pesad kadusiwad silmnähtawalt ära. Töisel kewadel pesitasiwad 20 paari tihasid minu aias; suwel oli röövikute hulk jo palju weiksem, kui mullu, ning aastal 1850 oliwad weiksed sulgloomased kärnärid minu aia nii puhtaks kasinud, et minu puud nende abiga terwe suwi otsa köige rohilisemas ehtes särasiwad."

Ka warblased on igapidi tulusad linnud, sest üksainus paar kannab oma poegadele nädalas läbikaudu 2000 röövikut, mis tosin odrapäid töeste üles ei kaalu.— Näästad ja kuldnokkad hukkawad löpmata palju rukki-ussisi, tigusi, wihma-ussisi, köiksugu röövikuid, rohutirtsusi ja töukusi ära, ning kuldnokkad sööwad peale selle sagedaste ka karjaskäija elajate seljast köik parmud ja kärbsed oma nahka. Nende